

mening i overensstemmelse med loven og dens hensigt, når foreninger, som er en del af en landsorganisation, benytter landsorganisationens vedtægter suppleret med oplysningerne om foreningens hjemsted og bestyrelsens sammensætning. Der er ikke i loven stillet krav om, at vedtægterne skal være lokale.

Svar (6/4 01)

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Som det fremgår af mit svar af 13. marts 2001 på spørgsmål S 1866, ville Undervisningsministeriet udsende et brev med vejledning om forståelse af visse af lovens bestemmelser. Dette brev er den 2. april 2001 sendt til kommunalbestyrelserne m.fl.

Jeg kan kort oplyse, at det bl.a. fremgår af brevet, at det er Undervisningsministeriets opfattelse, at uanset tilknytningen til en landsorganisation vil de lokale spejderkredse/grupper fortsat kunne oppebære tilskud efter folkeoplysningsloven.

For idrætsorganisationerne har der alene været stillet spørgsmål om krav til den demokratiske opbygning af de frivillige folkeoplysende foreninger. Jeg henviser i den forbindelse til mit svar af 13. marts 2001 på spørgsmål S 1864.

Spm. nr. S 2338

Til justitsministeren (4/4 01) af:

Kristian Jensen (V):

»Vil ministeren redegøre for en konkret tidsplan og slutdato for arbejdet med lovgivningen omkring digitale signaturer i den offentlige forvaltning, og ligeledes redegøre for, hvorfor arbejdet ikke allerede er færdiggjort og hvorfor en tidsplan ikke tidligere har forelagt?«

Svar (10/4 01)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Regeringen prioriterer IT-udviklingen meget højt. Det er vigtigt, at lovgivningen understøtter denne udvikling og ikke lægger unødige hindringer i vejen for brugen af digital kommunikation. Det gælder på alle områder, både i forhold

det mellem borgerne og det offentlige og mellem borgerne indbyrdes.

Justitsministeriet nedsatte derfor i november 1998 et udvalg om retsvirkningerne af anvendelsen af digital signatur mv. Udvalget blev anmodet om at fremme sit arbejde mest muligt, eventuelt ved afgivelse af delbetænkninger.

Udvalget afgav i februar 2001 en delbetænkning om e-signatur og formkrav i lovgivningen (betænkning nr. 1400/2000).

Som grundlag for nærmere at vurdere, om der er behov for at lovgive om anvendelsen af digital kommunikation, har udvalget gennemgået ca. 500 retsregler inden for 4 ministerområder (Erhvervs-, Indenrigs-, Sundheds- og Justitsministeriet), som indeholder formkrav af den ene eller anden art, og som kan tænkes at hindre anvendelsen af digital kommunikation.

På grundlag af denne omfattende gennemgang har udvalget opstillet en vejledende liste over nogle af de formål, som formkrav varetager, med henblik på at vurdere, om disse formål kan opnås ved brug af digital kommunikation. Udvalget har måttet konstatere, at det er vanskeligt at udtale sig generelt om forståelsen af formkrav om skriftlighed, underskrift mv.

Udvalget konkluderer, at det ikke muligt at udforme en regel, der på én gang ændrer alle formkrav i lovgivningen. Denne konklusion svarer til, hvad man er nået frem til i bl.a. Sverige og Norge.

Udvalget anbefaler, at der gennemføres en generel regel, hvorved de enkelte ministre bemyndiges til ved bekendtgørelse at ændre formkrav, der drejer sig om kommunikation til det offentlige, således at det bliver muligt at anvende digital kommunikation på dette område.

På andre retsområder, som f.eks. kommunikation fra det offentlige og mellem borgere og virksomheder indbyrdes, må ændringer efter udvalgets opfattelse gennemføres ved særskilte lovændringer, herunder i form af samlelovsforslag.

Udvalget anbefaler i den forbindelse, at regeringen tager initiativ til en systematisk gennemgang af lovgivningen med henblik på at finde og ændre de formkrav, som hindrer en hensigtsmæssig IT-anvendelse. Gennemgangen og vurderingen af de enkelte regler forudsætter et indgående kendskab til de respektive retsområder, ligesom der kan være behov for at inddrage berørte organisationer, myndigheder mv. Udvalget finder derfor, at det bør være de enkelte ressort-